Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

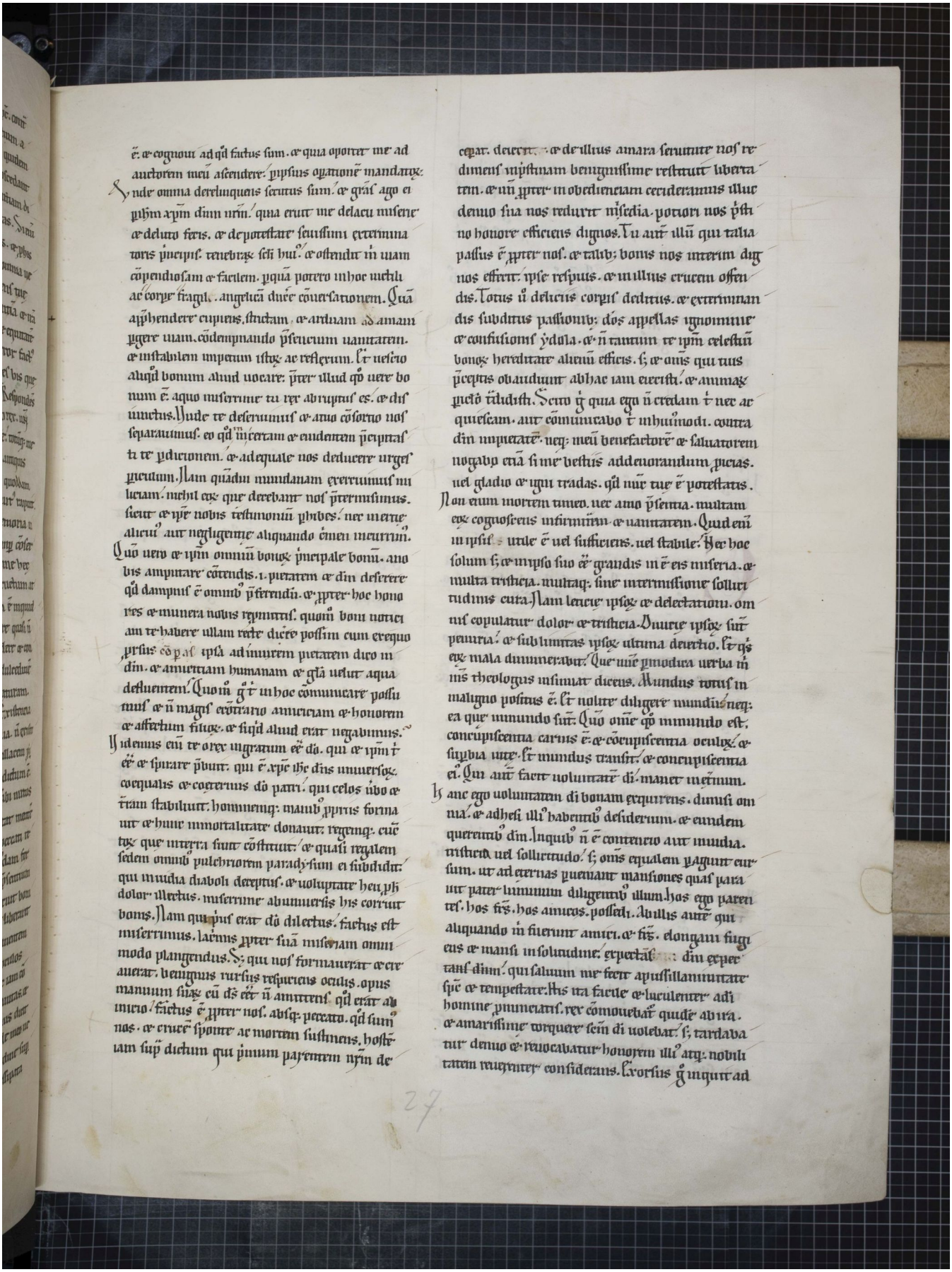

ē. & cognouī ad qd factus sum. & quia oportet me ad
auctorem meū ascendere. ipsius ꝯmonē mandatq;
Vnde omnia derelinquens secutus sum. & grās ago ei
ꝑ ihm xpm dnm nrm. quia eruit me delacu miserie
& deluto fecis. & de potestate fecissimi exterminā
toris ꝑcipis. tenebrāq; sēli hui. & ostendit m̄ viam
cōpendiosam & facilem. ꝑ quā potero in hoc uehi
ac corpe fragli. angelicā duce cōuersationem. Quā
ap̄hendere cupiens. strictam. & arduam ad amam
ꝓgere viam. cōdempnando ꝑsecutorum uanitatem.
& instabilem imperium istq; ac reflexum. Et uelcio
aliqd bonum aliud uocare: ꝑter illud qd uere bo
num ē. a quo miserime tu ꝛer abruptus es. & dis
iunctus. Vnde te deseruimus & amo cōsorto nos
separauimus. eo qd in certam & eundem ꝑpetual
tē te ꝓducionem. & ad equale nos deducere urget
periculum. Nam quādiu mutuam exercuimus mi
liciam. nihil ex que deceram nos ꝑtermisimus.
sicut & ipe nobis testimoniū phibes. nec in ere
alicui aut negligenie aliquando ēmen incurrim.
Quō uero & ipm omniū bonq; ꝑcipale bonū. ano
bis amputare cōtendis. i. pietatem & dm deserere
qd damnus ē omniū ꝑfectū. & ꝑter hoc bono
res & munera nobis rpmitis. quomō bonū notici
am te habere ullam recte dicere possim cum ereq̄o
ꝓrsus cōpas ipsa ad imuriem pietatem dico in
dm. & amicitiam humanam & glā uelut aqua
defluentem. Quomō g̃ t in hoc cōmunicare possu
mus & ñ magis cōtrario amicitiam & honorem
& affectum filiq; & siqd aliud erat negabimus.
Videmus eū te orex ingratum ēe dō. qui & ipm t
ēe & spirare ꝑuit. qui ē xpe the dns universiq;
coequalis & coeternus dō patri. qui celos ūbo & e
tram stabiliuit. hominemq: manib ꝑpris forma
uit & huic immortalitate donauit. regemq: eū
tq; que intra sunt cōstituit. & quasi regalem
sedem omniū pulchriorem paradysum ei subiecit.
qui in mundi diaboli deceptus. & voluptate heu ph
dolor illectus. miserime ab universis his corruit
bonis. Nam qui ꝑius erat dō dilectus. factus est
miserrimus. lacrimis ꝑter suā miseriam omni
modo plangendus. Sed qui nos formauerat & cre
auerat. benignus rursus respiciens oculis. opus
manuum suaq; eū ds cēr ñ amittens. qd erat ab
initio. factus ē ꝑter nos. absq; peccato. qd sum
nos. & cruce spōte ac mortem sustinens. hoste
iam sup dictum qui primum parentem nrm de
cepar. deceptus. & de illius amara seruitute nos re
dimens mirifica benignissime restituit liberta
tem. & nūc ꝑter in obedienciam ceciderammus illuc
denuo sua nos reducit insidia. potiori nos ꝑsti
no honore efficiens dignos. Tu autē illū qui talia
passus ē ꝑter nos. & talib; bonis nos interim dig
nos effecit. ipse respuis. & in illius crucem offen
dis. Totus ū delicis corpis deditus. & exterminan
dis subditus passionib: dos appellas ignominie
& confusionis ydola. & ñ tantum te ipm celestū
bonq; hereditate alienū efficis. sed & omis qui tuis
ꝑceptis obauduim ab hac iam eiecisti. & animaq;
pecō tūdisti. Scio g̃ quia ego ñ credam t nec ac
quiescam. aut cōmunicabo t in huiusmodi. contra
dm impietatē. neq: meū benefactorē & saluatorem
negabo etiā si me bestiis addeuorandum ꝑicias.
uel gladio & igni tradas. qd nūc tuę ē potestatis.
Non enim mortem timeo. nec amo ꝑsentia. multam
exq; cognoscens infirmitatem & uanitatem. Quid enim
in ipsis utile ē uel sufficiens. uel stabile. Hec hoc
solum sed & in ipso suo ēē grandis in ē eis miseria. &
multa tristicia. multaq: sine intermissione solluci
tudinis cura. Nam lenicie ipsq; & delectationu. om
nis copulatur dolor & tristicia. Diuicie ipsq; sunt
penuria. & sublimitas ipsq; ultima deiectio. Et qs
ex mala diuumerabit. Que nunc ꝑmodica uerba m̄
mis theologus insinuat dicens. Mundus totus in
maligno positus ē. Et nolite diligere mundū neq:
ea que in mundo sunt. Quō omne qd in mundo est.
concupiscentia carnis ē. & cōcupiscentia oculiq; &
superbia uite. Et mundus transit. & concupiscentia
ei. Qui autē facit uoluntatē di manet in eternum.
Hanc ego uoluntatem di bonam ꝓquirens. dimisi om
nia. & adhesi illi habentib desiderium. & eundem
querentib dm. Inquib ñ ē contencio aut inuidia.
tristicia uel sollicitudo. sed omis equalem ꝑgunt cur
sum. ut ad eternas ꝑueniant mansiones quas para
uit pater hominum diligentib illum. hos ego paren
tes. hos fres. hos amicos. possedi. Ab illis autē qui
aliquando m̄ fuerunt amici. & fres. elongatus sugi
eus & mansi in solitudine. expectās dm expec
tans dm. qui saluum me fecit a pusillanimitate
spē & tempestate. his ita facile & luculenter adi
homine ꝑnunciatis. rex cōmouebat quide ira.
& amarissime torquere sem di uolebat. sed tardaba
tur denuo & reuocabatur honorem illi atq: nobili
tatem reuerenter considerans. Exorsus g̃ inquit ad